

har der jævnlig været klaget over den Konkurrence, som Retsbetjentfuldmægtigene udøve over for Sagførerne. Men det bliver jo ikke en Smule bedre, naar man henlægger Forretningerne til Sysselmændene, thi saa bliver det Sysselmændenes Fuldmægtige, der komme til at udøve den Konkurrence med Sagførerne; det bliver ikke bedre, men snarere værre; thi efter alt, hvad der hidtil er kommet frem om, hvad man paatænker, vil der blive langt flere Sysselmænd, end der vil være Dommere, altsaa langt flere Kontorer, der kunne konkurrere med Sagførerne i den Henseende, end naar det kun var Dommerkantorerne. Det kan gerne være, at det i og for sig var heldigere, om man slet ikke havde dette, at Fuldmægtige kunne beskæftige sig med private Forretninger, saaledes at altsaa den omtalte Konkurrence derved blev udelukket, men en Foranstaltning, hvorved dette kunde gennemføres, vilde medføre meget betydelige Udgifter, og derfor har man i alt Fald hidtil stillet sig afvisende over for den. Det har jævnlig været paa Tale i det andet Ting, ved f. Eks. Kontorholdsloyes Behandling: o. desl., men man har altid været uvillig til at indlade sig derpaa i Betragtning af de betydelige Udgifter, det vilde medføre at lønne disse Fuldmægtige af Statskassen, og lønne dem saaledes, at de ikke havde nogen Fristelse til alligevel at drive private Forretninger ved Siden af deres Embedsforretninger. — Bekostningsspørgsmaalet ved den af Udvalgets Flertal foreslaaede Ordning, mener jeg, at man ikke egentlig kan bedømme, uden at der maa foreligge bestemte Planer med Hensyn til Jurisdiktionsinddelingen; og derom er der ikke forelagt os noget endnu. Man ved ikke, hvorledes man tænker sig Landet inddelt i Jurisdiktioner, og hvor mange man tænker sig der skal behøves af den ene og den anden Slags. Kommissionsforslaget tænker sig et stort Antal Retskrede, nemlig 103, men allerede i Kommissionen blev der jo fra flere Sider gjort gældende, at man nok kunde nøjes med noget mindre, og det tror Udvalgets Flertal ogsaa, saaledes at det i det hele taget mener, at der neppe vil kunne være nogen stor Forskel i Henseende til Udgiften, idet man nemlig under vor Forudsætning vel faar noget flere Dommerpladser, men saa paa den anden Side igen noget færre Politimester- eller Sysselmændpladser. — Vi tro derfor, det vil være det rette paa dette Punkt ikke at skille os fra den gamle, nedarvede Retsopfattelse, at

disse Forretninger ere judicielle, en Opfattelse, som jo ogsaa er bibeholdt af Kommissionen i dens Forslag. Og vi ville derfor foreslaa, at man vender tilbage til Kommissionsforslaget, dog saaledes, at vi i dette ønske foretaget forskellige Ændringer, som i det væsentlige ere stemmende med, hvad der blev vedtaget i det andet Ting, paa alle de Punkter, hvor dette ikke rører ved det principielle Spørgsmaal.

Bærentsen: Mindretallet mener at maatte foreslaa det høje Ting i det væsentlige at holde sig til Folketingsforslaget, som det foreligger, og Mindretallet har derfor ikke kunnet tiltræde Flertallets Forslag Nr. 143 med de dertil hørende Ændringsforslag, men har stillet Ændringsforslag Nr. 187 ff. om, at 4de Afsnit fastholdes i den af Folketinget vedtagne Skikkelse med en Del Ændringer. Om disse sidste Ændringer skal jeg straks sige, at de have ikke nogen stor principiel Betydning. En Del af dem gaa ud paa at imødekomme Ændringer, der ere ønskede af Flertallet, og som findes under Nr. 144 186. — Hvad selve Hovedspørgsmaalet angaar, har det ikke forekommet Mindretallet, at der var nogen afgørende Grund for at forlade Lovforslaget paa dette Punkt. Vi mene særlig at maatte henvise til, at der jo vil opnaas en Del praktiske og ret betydningsfulde Fordele ved det Forslag, som Folketinget har vedtaget, og at det er af Betydning for Befolkningen, at Sagen ordnes paa den Maade. Folketingets Forslag vil navnlig medføre den Fordel, at man kan henlægge de Forretninger, der ere af størst Interesse for Befolkningen, til et større Antal Kontorer omkring i Landet, end det vilde kunne opnaas gennem Flertallets Forslag, nemlig de Forretninger, som det er af særlig Betydning for Befolkningen at kunne foretage i Nærheden: Tinglæsning, Fogedforretninger, Auktionsforretninger, Skifteforretninger, og til Dels Notarialforretninger. Vi mene, at det har sine store Fordele for Befolkningen at have saa nær som muligt til de Kontorer, hvor den Slags Forretninger skal foretages; det er altsaa et Hensigtsmæssighedshensyn. Det principielle Hensyn, som kan gøre sig gældende her i Sagen, forekommer os navnlig at berøre Spørgsmaalet om, hvorledes Klager over slige Forretninger skulle gøres gældende, og vi have søgt at raade Bod paa de Indvendinger, der herimod ere rejste fra Flertallets Side, ved at foreslaa den Forandring i Folketingets Forslag, at alle Klager